

தானியேலின் புத்தகம் - நூற்று இரண்டு

தூதனின் மூவகைப் பயன்பாடு: தீர்க்கதரிசன இயக்கவியலை வெளிப்படுத்துதல்

Jeff Pippenger
2024-02-29

எலியாவுக்கான மும்மடங்கு பொருத்தம், தேவனுடைய நிறைவேற்றத் தீர்ப்பு நடைபெறும் காலப்பகுதியில், செய்தியையும், செய்தியாளரையும், இயக்கத்தையும் உரையாடுகிறது; அந்தக் காலம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்துடன் ஆரம்பித்து, கிருபைக்காலம் முடிவடையும் வரையில் தொடர்கிறது. அந்த நிறைவேற்றத் தீர்ப்பு, தேவனுடைய தீர்ப்பு இரக்கத்துடன் கலந்திருக்கிற ஒரு காலப்பகுதியிலிருந்து, இறுதியில் ஏழு கடைசி வாதைகளில் அவருடைய தீர்ப்புகள் இரக்கமின்றி ஊற்றிக்கொடுக்கப்படும் காலத்திற்குச் சென்று தீவிரமடைகிறது.

உடன்படிக்கையின் தூதருக்காக வழியை ஆயத்தப்படுத்தும் தூதரின் மும்மடங்கு பொருத்தம், தேவனுடைய விசாரணை நியாயத்தீர்ப்பின் இறுதிக்காலத்தில் நிகழும் செய்தி, தூதர், மற்றும் இயக்கம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அதுவே ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்தக் காலம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிறு சட்டத்துடன் முடிவடைகிறது; அப்போதுதான் தேவனுடைய நிறைவேற்றத் தீர்ப்புகள் ஆரம்பமாகின்றன.

கிறிஸ்து உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்தும்படி, தானியேல் ஒன்பதாம் அதிகாரம், இருபத்தேழாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றமாக, உடன்படிக்கையின் தூதராகிய கிறிஸ்துவுக்காக யோவான் ஸ்நானகர் வழியை ஆயத்தப்படுத்தினார். இவ்வாறு செய்வதன்மூலம், கிறிஸ்து தமது ஆலயத்திற்குத் திடீரென்று வந்து லேவியின் குமாரரைச் சுத்திகரிப்பதற்கும் அவர் வழியை ஆயத்தப்படுத்தினார்; இதை அவர் தமது மூன்றரை ஆண்டுகள் கொண்ட ஊழியத்தின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் செய்தார். வெளிப்படையான ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தது, லேவியின் குமாரர் என்று குறிக்கப்படுகிறவர்களின் ஆத்தம ஆலயத்தைச் சுத்திகரிக்கும் அவருடைய கிரியையின் அடையாளமாக இருந்தது.

ஆலயத்தைச் சுத்தி கரித்த அவர் செய்த அச்சரார்த்தமான செயல் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது; மேலும் யோவான் இரண்டாம் அதி காரம், பதினாம் வசனம் முதல் இருபத்தி ரண்டாம் வசனம் வரை அவர் அந்தச் செயலை நிறைவேற்றி யபோது, மல்கி யா மூன்றாம் அதி காரத்தின் நிறைவேற்றத்தி ல் சீஷர்களைச் சுத்தி கரித்து பரிசு ததப்படு த்து ம் அவரது கிரியையின் ஒரு பகுதியாகிய பழைய

ஏற்பாட்டி லு ள்ள ஒரு பகு தி நூ லைநினைவு கூ ரு ம்படி பரிசு த்த ஆ
சீ ஷர்களை நடத்தி னார்.

யோவானில் உள்ள அந்த உரைப்பகுதியில், தம்முடைய சரீர ஆலயம்
அழிக்கப்பட்டபோது, மூன்று நாட்களில் அதைப் மீண்டும் எழுப்புவேன்
என்று கிறிஸ்து அறிவித்தார். வாதிட்ட யூதர்களுடனான அந்த
உரையாடலில், ஹேரோதேஸ் மேற்கொண்டிருந்ததும் அக்குறிப்பிட்ட அதே
ஆண்டிலேயே நிறைவடைந்திருந்ததும் ஆகிய நேரடியான ஆலயத்தின்
மறுகட்டுமானம் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் எடுத்ததாகவும் சேர்த்து
கூறப்பட்டது. தூதர்கள், பரிசுத்த ஆவி, தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியோரின்
பணியின் மூலம், இயேசு தம்முடைய வார்த்தைக்குள்
நிலைநிறுத்தியிருந்த தீர்க்கதரிசன வார்த்தையோடு தொடர்புடைய
விதிகளில் ஒன்றிற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டினால், இயேசு தம்முடைய
சீஷர்களைச் சுத்திகரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

நேர்மையானது ஆன்மீகத்தைக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது
என்பதற்கான தீர்க்கதரிசன முன்மாதிரியை அவர் வழங்கினார்.
ஆலயத்தின் அடையாளமாக "நாற்பத்தாறு" என்ற எண்ணின்
தீர்க்கதரிசனத் திறவுகோலை அவர் நிறுவினார். "நாற்பத்தாறு" என்பது,
ஆலயத்திற்கான வழிமுறைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு மோசே மலையில்
இருந்த நாட்களின் எண்ணிக்கையாக இருந்தது. "நாற்பத்தாறு" என்பது,
மனித ஆலயத்தை உருவாக்கும் குரோமோசோம்களின்
எண்ணிக்கையாகும். "நாற்பத்தாறு" என்பது, புறமத்தாலும் பின்னர்
பாப்பியத்தாலும் மிதித்தழிக்கப்பட்டிருந்த ஆன்மீக ஆலயத்தை
மறுபடியும் நிலைநிறுத்துவதில் நிறைவேறிய ஆண்டுகளின்
எண்ணிக்கையாகும் (1798 முதல் 1844 வரை).

இரண்டு ஆலயச் சுத்திகரிப்புகளிலும் மூன்று நாட்கள் நாற்பத்தாறு
ஆண்டுகளுக்குச் சமம் என்ற குறியீடு அடங்கியுள்ளது. அதில்
நேர்மையானது ஆவிக்குரியதைக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்ற
கோட்பாடும் அடங்கியுள்ளது. அது தீர்க்கதரிசனத்தின்
நிறைவேற்றத்தையும் முன்னறிவிப்பையும் இரண்டையும்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. இந்த இரண்டு சுத்திகரிப்புகளும், ஒரு
வகுப்பினரால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும், மற்றொரு
வகுப்பினருக்கோ வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரு சத்தியத்தை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

இரண்டு சுத்திகரிப்புகளும், தேவனுடைய சபை, தமக்கே நேரடியாக
விளக்கப்படுகின்ற அடையாளம் இருக்கின்றபோதும் அடையாளம்
தேடிக்கொண்டிருக்கும் "விஷப்பாம்புகளாகிய விபசாரத் தலைமுறை"
எனப்படும் நிலைக்குத் தாழ்ந்து சீர்கெட்டுப்போன ஒரு காலப்பகுதியைச்
சுட்டிக்காட்டுகின்றன; ஏனெனில் கொடுக்கப்படவிருக்கும் ஒரே
அடையாளம், மூன்று நாட்களில் எழுப்பப்படும் ஆலயத்தின் அழிவின்
அடையாளமே ஆகும்.

பாம்புகளின் சந்ததியே, நீங்கள் தீயவர்களாயிருக்க, எப்படிச் நல்லவற்றைப் பேச முடியும்? ஏனெனில் இருதயத்தின் நிறைவிலிருந்து வாய் பேசுகிறது.... அப்பொழுது வேதபாரகரிலும் பரிசேயரிலும் சிலர் அவருக்குப் பதிலளித்து: குருவே, உம்மிடமிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காண விரும்புகிறோம் என்றார்கள். ஆனால் அவர் அவர்களுக்கு மறுமொழியாகச் சொல்லினார்: தீயதும் விபச்சாரமுமான சந்ததி ஒரு அடையாளத்தைக் தேடுகிறது; ஆனாலும் தீர்க்கதரிசியாகிய யோனாவின் அடையாளமல்லாமல் அதற்கு வேறு அடையாளம் கொடுக்கப்படமாட்டாது. ஏனெனில் யோனா மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்ததுபோல, மனுஷகுமாரனும் மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார். மத்தேயு 12:34, 38-40.

உடன்படிக்கையின் தூதன் தமது ஆலயத்திற்குத் திடீரென வருதல் என்ற நிகழ்வின் மூன்று நிறைவேற்றங்களிலும் இத்தகைய தீர்க்கதரிசன இயக்கங்களெல்லாம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; யோவான் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் அவர் செய்ததுபோல.

யூதருடைய பஸ்கா நெருங்கியிருந்தது; இயேசு எருசலேமுக்குப் போனார். ஆலயத்தில் காளைகளையும் ஆடுகளையும் புறாக்களையும் விற்பவர்களையும், பணம் மாற்றுகிறவர்கள் உட்கார்ந்திருப்பதையும் அவர் கண்டார். சிறிய கயிறுகளால் ஒரு சாட்டை செய்து, அவர்களை எல்லாரையும் ஆலயத்திலிருந்து வெளியே துரத்தினார்; ஆடுகளையும் காளைகளையும் கூட வெளியேற்றினார்; பணம் மாற்றுகிறவர்களின் நாணயங்களைச் சிந்திவிட்டு, மேசைகளை கவிழ்த்தார். புறாக்களை விற்பவர்களிடத்தில் அவர், "இவைகளை இங்கிருந்து எடுத்துச் செல்லுங்கள்; என் பிதாவின் வீட்டை வாணிப வீடாக்காதீர்கள்" என்றார். அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள், "உமது வீட்டின்மேலுள்ள வைராக்கியம் என்னை விழுங்குகிறது" என்று எழுதப்பட்டிருப்பதை நினைவுகூர்ந்தார்கள். அப்பொழுது யூதர் அவருக்குப் பதிலளித்து, "நீ இவைகளைச் செய்கிறபடியால், எங்களுக்கு என்ன அடையாளத்தைக் காட்டுகிறாய்?" என்றார்கள். இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக, "இந்த ஆலயத்தை இடித்துப்போடுங்கள்; மூன்று நாளில் நான் இதை எழுப்புவேன்" என்றார். அதற்கு யூதர், "இந்த ஆலயம் கட்டப்படுவதற்கு நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் ஆனது; நீ இதை மூன்று நாளில் எழுப்புவாயா?" என்றார்கள். ஆனால் அவர் தமது சரீரமாகிய ஆலயத்தைப்பற்றிப் பேசினார். ஆகையால் அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபின், இதை அவர் அவர்களிடம் சொல்லியிருந்ததை அவருடைய சீஷர்கள் நினைவுகூர்ந்து, வேதவசனத்தையும் இயேசு சொன்ன வார்த்தையையும் விசுவாசித்தார்கள். யோவான் 2:13-22.

உடன்படிக்கையின் தூதர், தேவனுடைய வார்த்தையைச் சுட்டிக்காட்டு ம் "வெள்ளி"யி னாலு ம், விசுவாசத்தைச் சுட்டிக்காட்டு ம் "பொன்"னினாலு லேவி யி ன்பு த்தி ரரைச் சு த்தி கரிக்கவு ம்மேலு ம்பு டமி டவு ம்இரு உடன்படிக்கையின் தூதர், தமது தீர்க்கதரிசன "வார்த்தை"யி ல்

அவர்களுடைய "விசுவாசம்" அதி கரிப்பதன் மூலம் தமது சீஷர்களைச் சுத்தி கரிப்பார். அந்தத் தீர்க்கதரிசன வார்த்தை சுத்தி கரிப்பதற்காக மட்டுமல்ல, புடமிடுவதற்காகவும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அவருடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தை எப்போதும்கூட ஒரு சோதனையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அவர்தமது ஆலயத்துக்கு திடீரென வருகிற காலப்பகுதியில், அவருடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் மூலமாகவே லேவியின் புத்திரர் புடமிடப்படுகிறார்கள்.

"அவருடைய தூற்றுப்பலகை அவருடைய கையில் உள்ளது; அவர்தமது களத்தை முற்றிலும் சுத்திகரித்து, தமது கோதுமையை களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பார்.' மத்தேயு 3:12. இது சுத்திகரிப்பின் காலங்களில் ஒன்றாயிருந்தது. சத்தியத்தின் வார்த்தைகளினால், பதர்கோதுமையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கண்டிப்பை ஏற்க முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் மிகுந்த வீண்பெருமையுடனும் சுயநீதியுடனும் இருந்ததினாலும், தாழ்மையான வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு உலகை நேசித்ததினாலும், அநேகர் இயேசுவை விட்டு விலகிச் சென்றார்கள். இன்றும் அநேகர் அதே காரியத்தையே செய்து வருகின்றனர். கப்பர்நாகூமிலிருந்து ஜெபஆலயத்தில் அந்த சீஷர்கள் சோதிக்கப்பட்டதுபோல, இன்று ஆத்துமாக்களும் சோதிக்கப்படுகின்றன. சத்தியம் இருதயத்திற்குள் கொண்டு வரப்படும்போது, தங்கள் வாழ்க்கைகள் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு ஒத்ததாக இல்லையென்று அவர்கள் காண்கிறார்கள். தங்களுக்குள் முழுமையான மாற்றம் அவசியம் என்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள்; ஆனாலும், சுயமறுப்பை நாடுகின்ற அந்தப் பணியை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் மனமில்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், தங்கள் பாவங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும்போது அவர்கள் கோபப்படுகிறார்கள். 'இது கடினமான வசனம்; இதைக் கேட்க யார் சகிப்பார்?' என்று முணுமுணுத்தபடி சீஷர்கள் இயேசுவை விட்டு சென்றதுபோலவே, அவர்கள் மனவருத்தமடைந்து விலகிச் செல்கிறார்கள்." The Desire of Ages, 392.

"கப்பர்நாகூமிலுள்ள சபைக்கூடத்திலும்" "சோதிக்கப்பட்ட அந்த 'ஆத்துமாக்கள்,' கிறிஸ்து அவர்கள் தமது மாம்சத்தை உண்டு, தமது இரத்தத்தைப் பருகவேண்டுமென்று அவர்களிடம்கூறியபோது, அவர்தமது சொற்பொருள் உடலைப் பயன்படுத்தி ஒரு ஆவிக்குரிய சத்தியத்தை அறிவித்தார் என்பதை உணர மறுத்தார்கள். இதே தீர்க்கதரிசனப் பிரதிநிதித்துவத்தையே அவர் யோவான் இரண்டாம் அதி காரத்தில் ஆலயத்தைப் பற்றி வெளிப்படுத்தினார். சொற்பொருளானது ஆவிக்குரியதற்கு முன்னின்று அதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு வம் அவர்கள் "கேட்க" விரும்பாத "கடினமான சொல்லாக" அறியப்பட்டபோது, அவர்கள் திரும்பிச் சென்று, இனி ஒரு போதுமாவரோடு நடக்கவில்லை. இது யோவான் ஆறாம் அதி காரம், அறுபத்தாறு (666) ஆம் வசனத்தில்கூறியிருந்தது; அது விசுவாசம் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அது அக்டோபர்

1844 மூ லம் மு ன்மாத்ரி யாகக் காட்டப்பட்டது ;அது வ ம் மறு படி யு ம் க
சி லு வையால் மு ன்மாத்ரி யாகக் காட்டப்பட்டது .

அந்த நேரத்திலிருந்து அவருடைய சீஷர்களில் அநேகர் பின்னோக்கிச்
சென்று, இனி அவரோடே கூட நடக்கவில்லை. யோவான் 6:66.

யோவான் இரண்டாம் அதிகாரத்தில், தேவனுடைய வைராக்கியத்தை
விவரிக்கும் தீர்க்கதரிசனத்தை "நினைவுகூர"ும்படியாக பரிசுத்த
ஆவியானவர் சீஷர்களின் மனங்களை வழிநடத்தினார்; மேலும்,
"வைராக்கியமுள்ள" என்ற சொல் எபிரெயிலும் கிரேக்கத்திலும்
"பொறாமையுள்ள" என்ற சொல்லுக்கே சமமானதாகும்.

உமது இல்லத்திற்கான ஊக்கமிக்க ஆர்வம் என்னை முற்றிலும்
விழுங்கிவிட்டது; உம்மை நிந்தித்தவர்களின் நிந்தைகள் என்மேல்
விழுந்தன. சங்கீதம் 69:9.

தேவனுடைய வைராக்கியம், அதாவது அவருடைய பொறாமை, தம்மை
வெறுப்போர்மேல் மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் தலைமுறையின்மேல்
வெளிப்படும் பொறாமையுள்ள தேவனாகிய அவருடைய சுபாவத்தின்
கூறைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. யோவான் இரண்டாம் அதிகாரத்தில்,
உடன்படிக்கையின் தூதனாலே நிறைவேற்றப்படும் சுத்திகரிப்பு நான்காம்
மற்றும் இறுதியான தலைமுறையில் நிகழ்கிறது என்பதைப் பரிசுத்த
ஆவியானவர் நிறுவவைத்துக் கொண்டிருந்தார்; இருப்பினும் இறுதியான
தலைமுறையின் பாத்திரம் நிரம்பும் வேளையில், மூன்றாம்
தலைமுறையினரில் சிலர் எப்போதும் இன்னும் நிலைத்திருக்கின்றனர்.
அந்தத் தலைமுறை வியபிசாரமான விரியன்பாம்புகளின்
தலைமுறையாகும்.

மோசே நான்காம் தலைமுறையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்;
அப்பொழுதே மோசே நாற்பத்தாறு நாட்கள் காலத்தில் ஆலயத்தை
எழுப்புவதற்கான உபதேசத்தைப் பெற்றார். அந்த நாட்களிலே அவர்
நியாயப்பிரமாணத்தைப் பெற்றார்; அதில் இரண்டாம் கட்டளையில்,
தேவனுடைய பொறாமை மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் தலைமுறைகளில்
வெளிப்படுகிறது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

அவர் ஆபி ராமி டம்கூ றி னார்: உன் சந்ததி தங்களு க்கு ஸ் சொந்தமல்லா
ஒரு தேசத்தி ல் அந்நியராக இரு ப்பார்கள் என்பதையு ம், அவர்கள்
அங்கே அவர்களு க்கு அடி மைச் சேவை செய்வார்கள் என்பதையு ம்,
அவர்கள் அவர்களை நானூ று ஆண்டு கள் து ன்பு று த்து வார்கள்
என்பதையு ம் நிச்சயமாக அறி ந்து கொள். மேலு ம், அவர்கள் சேவை
செய்யு ம் அந்த ஜாதி யை நான் நியாயந்தீ ர்ப்பேன்; அதன் பி ன்பு
அவர்கள் மி கு ந்த செல்வங்களோடு வெளியே வரு வார்கள். நீயோ
சமாதானத்தோடு உன் பி தாக்களிடத்தி ற்கு ப்போவாய்; நல்ல
மு தி ர்வயதி ல் அடக்கம் செய்யப்படு வாய். ஆனால் நான்காம்
தலைமு றையி ல் அவர்கள் மீ ண்டு ம் இங்கே வரு வார்கள்; ஏனெனில்

அமோரியரின் அக்கி ரமம் இன்னு ம் நிறைவடையவி ல்லை. ஆதி யாகமம் 15:13-16.

பண்டைய இஸ்ரவேலின் இறுதி தலைமுறையில், பேதுரு "ஆவிக்குரிய வீடு" என்று அழைத்த கிறிஸ்தவச் சபையின் ஆலயம் நிறுவப்பட்டது. அந்த வரலாற்றுக்காலத்தில், தம்முடைய வைராக்கியத்தில் ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தபோது, தேவன் தமது பொறாமை உணர்வை இருமுறை வெளிப்படுத்தினார். 1844-இல், தேவன் மில்லரைட்களின் ஆவிக்குரிய ஆலயத்தை எழுப்பியிருந்தார்; மேலும் இன்னுமொரு முறை அவர் முன்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களைத் தாண்டிச் சென்றிருந்தார். அந்த வரலாற்றில், உடன்படிக்கையின் தூதர் திடீரென கி.பி. 1844 அக்டோபர் 22 அன்று வந்தார்.

வில்லியம் மில்லரின் ஊழியத்தின் மூலம் அவருடைய வெளிப்பாடு முன்கூட்டியே ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது. புராட்டஸ்டண்டுகளும் மில்லரியர்களும் 1844 அக்டோபர் 22-ஐ அணைந்தபோது, இரண்டு வகுப்பினர் சோதிக்கப்பட்டனர். புராட்டஸ்டண்டுகளின் சோதனை, 1798-இல் முதல் தூதனின் வருகையினால் முடிவுகாலத்தில் வந்தடைந்தது. லேவியின் புத்திரரை "சுத்திகரிக்கவும் பரிசுத்தப்படுத்தவும்" வேண்டியிருந்த செய்தி 1831-இல் முறையாக்கப்பட்ட பின்பு, 1840 ஆகஸ்ட் 11-இல் முதல் தூதனின் செய்தி வல்லமையூட்டப்பட்டபோது புராட்டஸ்டண்டுகளின் சோதனை ஆரம்பமானது. 1844 ஏப்ரல் 19-இல், புராட்டஸ்டண்டுகள் அந்தச் சோதனையில் தோல்வியடைந்து, பாபிலோனின் சூமாரத்திகளாயினர்.

பின்பு இரண்டாம் தூதன் வந்தான்; அப்போது மில்லரைட்டுகளின் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டது, மேலும் ஒரு சுத்திகரிப்பும் கழித்தெறிதலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆகஸ்ட் பன்னிரண்டாம் தேதி முதல் பதினேழாம் தேதி வரை நடைபெற்ற எக்ஸெட்டர் முகாம் கூட்டத்தில் இரண்டாம் தூதனுடைய செய்தி வல்லமையுடன் அளிக்கப்பட்டபோது, ஞானமுள்ள மில்லரைட்டுகளையும் ஞானமில்லாத மில்லரைட்டுகளையும் பிரித்திடும் மில்லரைட்டுகளின் பிரிவின் சோதனை நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஞானிகளுக்கும் மூடர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு எண்ணெயேயாகும்; அது நடுராத்திரி முழக்கத்தின் தீர்க்கதரிசனச் செய்தியாக இருந்தது. 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மூன்றாம் தூதன் வந்தபோது, ஆலயம் (நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளில்) எழுப்பப்பட்டிருந்தது. அந்நேரத்தில் உடன்படிக்கையின் தூதன் தமது ஆலயத்திற்குத் திடீரென்று வந்தார்.

"பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ன் சு த்தி கரிப்பி ற்காககி றி ஸ்து நம்மு டைய மகா ஆசாரியராக மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கு ள் வரு வது , தானியேல் 8:14-ல் வெளிப்படு த்தப்பட்டி ரு ப்பது போல; மனு ஷகு மாரன் நாட்களின்மேல் பண்டையவரிடத்தி ல் வரு வது , தானியேல் 7:13-ல் அளிக்கப்பட்டி ரு ப்பது போல; கர்த்தர் தமது ஆலயத்தி ற்கு ள் வரு வது ,

மல்கி யாமு ன்ன்றி வி த்தி ரு ப்பது போல—இவை அனைத்து ம் ஒரே நிகழ்வி ன் வி வரணைகளாகு ம்; மேலு ம் இது , மத்தேயு 25-இல் உள்ள பத்து கன்னியரின் உவமையி ல் கி றி ஸ்து வி வரித்த மணவாளன் கலி யாணத்தி ற்கு ச் வரு வதி னாலு ம் சி த்தரிக்கப்படு கி றது .” The Gr Controversy, 426.

அப்போதுதான் உடன்படிக்கையின் தூதர், மல்கியா மூன்றாம் அதிகாரத்தில் லேவியின் புத்திரர் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்த மில்லரைட் சீஷர்களைச் சுத்திகரித்து பரிசுத்தப்படுத்தும் தமது பணியைத் தொடங்கினார்.

“முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் செய்திகளின் கீழ் மணமகனை எதிர்கொள்ளப் புறப்பட்ட பலர், உலகத்துக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய மூன்றாம், இறுதியான சோதனைச் செய்தியை நிராகரித்தார்கள்; கடைசி அழைப்பு வழங்கப்படும்போதும் இதற்கு ஒத்த ஒரு நிலைப்பாடு எடுக்கப்படும்.”

“இந்த உவமையின் ஒவ்வொரு விவரக்குறிப்பும் கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டும். நாம் ஞானமுள்ள கன்னியராலோ அல்லது மூடமான கன்னியராலோ பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறோம்.” Review and Herald, October 31, 1899.

1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று முதல் தேவதூதனுடைய செய்தி வல்லமையூட்டப்பட்டபோது, அநேகர் மில்லரைட் இயக்கத்தில் இணைந்தனர். பின்னர் 1844 ஏப்ரல் 19 அன்று, ஒரு பெரிய பிரிவு அந்த இயக்கத்திலிருந்து விலகியது. 1844 அக்டோபர் 22 அன்று, மரபுப்படியான கருத்தின்படி, பரிசுத்தப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் விசுவாசத்தினால் நுழைந்தவர்கள் சுமார் ஐம்பது ஆத்துமாக்கள் இருந்தனர். மூன்றாம் தேவதூதனுடைய ஒளியை ஆரம்பத்தில் பின்பற்றியவர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆத்துமாக்கள் எனக் கருதினால், முதல் மற்றும் இரண்டாம் தேவதூதர்களுடைய செய்திகளை ஏற்றுக்கொண்ட “அநேகர்,” “மூன்றாம், இறுதியான சோதனைச் செய்தியை நிராகரித்தார்கள்” என்று நமக்குத் தெரிவிக்கப்படுவதன் பொருள் என்ன?

உடன்படிக்கையின் தூதர் திடீரென தமது ஆலயத்திற்குள் வந்து, மூன்றாம் தூதனின் அனுபவத்திற்குள் தொடர்ந்து சென்ற ஐம்பது பேருக்கு வானத்திலுள்ள பரிசுத்தஸ்தலத்தின் ஒளியையும் மூன்றாம் தூதனின் செய்தியையும் திறந்தருளினார்; ஆனால் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் சிதறிப்போயிருந்தனர். அப்பொழுது அவர்களுடைய ஏமாற்றம் முதல் ஏமாற்றத்தைவிட அதிகமானதாக இருந்தது; இருப்பினும், சிலுவைக்குப் பின்பு சீஷர்களுக்கிருந்த ஏமாற்றம் அளவிற்கு அவர்களுடைய ஏமாற்றம் மிகுதியாயிருக்கவில்லை என்று சகோதரி வைட் மூலம் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டு இணைவரலாறு களிலும், ஏமாற்றமடைந்தவர்களுக்குத் தம்முடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையைக் கிறிஸ்து திறந்துக்காட்டினார். மேலும் 1850-ஆம் ஆண்டிற்குள், அப்போது தமது ஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள கர்த்தர் மீண்டும்தமது கரத்தை நீட்டிக்கொண்டிருந்தான் என்று தனக்கு காண்பிக்கப்பட்டதாக சகோதரி வைட்கூறுகிறார்.

“செப்டம்பர் 23, [1850] அன்று, ஆண்டவர் தமது ஜனங்களின் மீதமுள்ளவர்களை மீட்டெடுக்கத் தம்முடைய கையை இரண்டாம் முறை நீட்டியிருக்கிறார் என்றும், இந்தச் சேர்க்கை நேரத்தில் முயற்சிகள் இரட்டிப்பாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் எனக்குக் காண்பித்தார். சிதறடிக்கும் காலத்தில் இஸ்ரவேல் அடிக்கப்பட்டும் சிதறடிக்கப்பட்டும் இருந்தது; ஆனால் இப்போது, சேர்க்கை நேரத்தில், தேவன் தமது ஜனங்களைச் சுகப்படுத்தி கட்டிப்போடுவார். சிதறடிக்கும் காலத்தில், சத்தியத்தைப் பரப்பச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் மிகச் சிறிய விளைவையே உண்டாக்கின; மிகக் குறைவோ அல்லது ஒன்றுமற்றதோ மட்டுமே சாதித்தன; ஆனால் சேர்க்கை நேரத்தில், தேவன் தமது ஜனங்களைச் சேர்க்கத் தமது கையை வைத்திருக்கும் போது, சத்தியத்தைப் பரப்பும் முயற்சிகள் அவற்றிற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட விளைவை உண்டாக்கும். அனைவரும் இந்த வேலையில் ஒன்றுபட்டவர்களாகவும் வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்போது நாம் இருக்கிற சேர்க்கை நேரத்தில் நம்மை நடத்துவதற்காக, சிதறடிக்கும் காலத்தைக் எடுத்துக்காட்டாக எவரும் குறிப்பிடுவது அவமானகரமானது என்று நான் கண்டேன்; ஏனெனில், அப்போது அவர் செய்ததற்கும் மேல் தேவன் இப்போது நமக்காக எதையும் செய்யாவிட்டால், இஸ்ரவேல் ஒருபோதும் சேர்க்கப்பட மாட்டாது. சத்தியம் பிரசங்கிக்கப்படுவது எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவே அது ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிடப்படுவதும் அவசியம்.” Review and Herald, November 1, 1850.

சிலுவையில் சீஷர்கள் சிதறிப்போயிருந்தார்கள்; அந்த வரலாற்றில், மூன்று நாட்கள் கழித்து, அவர் தமது சிதறிப்போன சீஷர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தொடங்கினார். 1844 ஆம் ஆண்டின் முடிவிற்கு சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் பிறகு, கிறிஸ்து தமது சிதறிப்போன மந்தையைச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தொடங்கினார். அந்த வரலாற்றில், அவர் தமது மக்களை வெளியீட்டுப் பணியை ஆரம்பிக்கவும், 1850 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஹபக்கூக்கின் இரண்டு பலகைகளில் இரண்டாவதான பலகையை வெளியிடவும் வழிநடத்தினார்; பின்னர் அது 1851 ஆம் ஆண்டின் ஜனவரியில் Review and Herald இதழில் விற்பனைக்காக வழங்கப்படத் தொடங்கியது.

1843 அட்டவணை என்பது முதல் மற்றும் இரண்டாம் துறைகளின் செய்தி களின் வரலாற்றில் எழுப்பப்பட்ட ஆலயத்தைச் சுத்தி கரித்த செய்தி யின் கண்கூடான பரிநிதி நிதி த்து வமாக இருந்தது. மூன்றாம் வந்தபோது, தேவன் தமது வேலையை முடித்து தமது ஜனங்களை வீட்டி

அழைத்துக்கொள்ள எண்ணினார்; ஆனால் பண்டைய இஸ்ரவேல் கலகம்பண்ணியது போல அவர்களுடைய கலகம்பண்ணினார்கள்; அப்போது பண்டைய இஸ்ரவேலுடைய நவீன இஸ்ரவேலுடைய இரு வருடம் வனாந்தரத்தில்தான் அலைந்து திரியுமாறு நியமிக்கப்பட்டனர். மூன்றாம்தாதனின் ஒளியை ஆரம்பத்தில்தான் ஏற்றுக்கொண்ட அந்த அட்வென்டிஸ்டுகள், தங்கள் செய்தியின் கண்கூடான பரிசுதி நிதித்துவமாகிய 1850 அட்டவணையை ஏந்திக்கொண்டு விசுவாசத்தினால்தொடர்ந்து சென்றிருந்தால், அவர்கள் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையை வரவேற்றிருக்கக்கூடும்; மேலும் வீட்டிற்குச் சென்றிருப்பார்கள். ஆனால் யோசுவா மற்றும் காலேப், மேலும் விசுவாசமற்றபத்து வேவுகாரர் ஆகியோரின் வரலாற்றை அவர்கள் மறுபடியும் நிகழ்த்துவதற்கு விதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

"1844 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட மகா ஏமாற்றத்திற்குப் பின்பு, அட்வென்டிஸ்துகள் தங்கள் விசுவாசத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, தேவனுடைய வெளிப்படுகிற பரிபாலனத்தில் ஒன்றுபட்டு முன்னேறி, மூன்றாம் தாதனுடைய செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையில் அதை உலகத்துக்குப் பிரசங்கித்திருந்தால், அவர்கள் தேவனுடைய இரட்சிப்பைக் கண்டிருப்பார்கள்; ஆண்டவர் அவர்களுடைய முயற்சிகளோடு வல்லமையாய்ச் செயல்பட்டிருப்பார்; வேலையும் நிறைவேறியிருக்கும்; கிறிஸ்துவம் இதற்குமுன்பே வந்து, தமது ஜனங்களை அவர்களுடைய பிரதிபலனுக்காக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார். ஆனால் அந்த ஏமாற்றத்திற்குப் பின்வந்த சந்தேகமும் நிச்சயமின்மையும் நிறைந்த காலகட்டத்தில், அட்வென்டிஸ்துகளில் பலர் தங்கள் விசுவாசத்தை விட்டுவிட்டார்கள்.... இவ்வாறு வேலை தடைப்பட்டது, உலகமும் இருளில் விடப்பட்டது. தேவனுடைய கட்டளைகளையும் இயேசுவின் விசுவாசத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு முழு அட்வென்டிஸ்த உடலும் ஒன்றுபட்டிருந்தால், எவ்வளவு பரந்த வித்தியாசமாக இருந்திருக்கும் நமது வரலாறு!" Evangelism, 695.

யோவான் ஸ்நானக்காரனுடைய வில்லியம் மில்லருடைய கிறிஸ்துத்தியை வந்து, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையின் கீழ் இரட்சிப்பின் செய்தியை உலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் ஒரு ஜனத்தைச் சந்திக்கரிக்கும்படி வழியை ஆயத்தப்படுத்தினார். கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்றினார்கள்; ஆனால் அட்வென்டிஸ்த்தின் ஆரம்பம் அப்படிச் செய்யவில்லை. 1856 ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே அவர்கள் லவோதிக்கேயாவினிலையிலே விழுந்தார்கள் "ஏழு காலங்கள்" எனும் மேம்பட்ட ஒளியை நிராகரித்தார்கள், மேலும் 1863 இல்தொடங்கி, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலும் உயர்ந்து கொண்டே செல்லும் கிளர்ச்சியின் செயல்முறை ஆரம்பித்தார்கள். 1863 இன்கிளர்ச்சி, பத்து வேவுகாரர்களின்கிளர்ச்சியை முன்மாதிரியாகக் காண்பிக்கப்பட்டது. நாற்பது ஆண்டுகள் வனாந்தரத்தில்தான் அலைந்து சென்றதின் முடிவில் பண்டைய இஸ்ரவேல்

மீண்டு ம் அதே சோதனைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது ; இதனால் நவீன இஸ்ரவேலு ம் ஆரம்ப சோதனைக்குத் திரு ம்பக் கொண்டு வரப்படு வது குறித்து ஒரு முன்னு தாரணம் வழங்கப்பட்டது .

காதேசில் பத்து உளவாளிகள் செய்த கலகம், நாற்பது ஆண்டுகள் கழித்து காதேசிலே மீண்டும் நிகழ்ந்தது. வனாந்தரத்தில் நாற்பது ஆண்டுகள் அலைந்து திரியச் செய்த அந்த பத்து உளவாளிகளின் கலகம், 1863 ஆம் ஆண்டின் கலகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; அப்போது நவீன இஸ்ரவேல், லவோதிக்கேயா என்னும் வனாந்தரத்தில் தங்களுக்கே உரிய அலைச்சலை உண்டாக்கியது. அந்த நாற்பது ஆண்டுகளின் முடிவில் பண்டைய இஸ்ரவேல் மீண்டும் காதேசிற்கு கொண்டுவரப்பட்டது; இதனால், 1863 ஆம் ஆண்டின் கலகத்தில் மில்லரைட் அட்வென்டிசத்தைச் சுத்திகரித்த சோதனை, உடன்படிக்கையின் தூதர் தமது ஆலயத்திற்குத் திடீரென மறுபடியும் வரும்போது மீண்டும் நடைபெற வேண்டியதெனத் தெளிவாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

அடுத்தக் கட்டுரையில் இந்த ஆய்வை நாம் தொடர்வோம்.

கிலேயாதையும் பாசானையும் கைப்பற்றியபோது, கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காதேஷில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை நினைவுகூர்ந்தவர்கள் அங்கே அநேகராயிருந்தனர்; அந்தச் சம்பவங்களே இஸ்ரவேலை நீண்ட பாலைவன அலைச்சலுக்கு ஆளாக்கியிருந்தன. வாக்குத்தத்த தேசத்தைப் பற்றிய வேவுகாரர்களின் அறிக்கை பல அம்சங்களில் சரியானதே என்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். அங்குள்ள நகரங்கள் மதில்களால் சூழப்பட்டு மிகவும் பெரியவையாக இருந்தன; மேலும், எபிரெயர் மக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் அவர்கள் வெறும் குள்ளர்களைப்போலத் தோன்றுமளவுக்கு, அந்த நகரங்களில் இராட்சதர்கள் வசித்து வந்தனர். ஆனால் இப்போது, தங்கள் பிதாக்களின் பேராபத்தான தவறு தேவனுடைய வல்லமையை நம்பாததிலேயே இருந்தது என்பதை அவர்கள் உணர் முடிந்தது. இதுவே அவர்கள் உடனடியாக அந்த நல்வளமான தேசத்திற்குள் பிரவேசிப்பதைத் தடுத்த ஒரே காரணமாக இருந்தது.

“கானானில் பிரவேசி க்கத் தயாராகத் தொடங்கி யிரு ந்த அந்த மு தற்காலத்தி ல், இப்போதையதைக் காட்டி லு ம் அந்த மு யற்சி மி கக் கு றைந்த சி ரமத்து டனேயே இரு ந்தது . தமது மக்களு க்குத் தேவன் வாக்கு த்தத்தமளித்தி ரு ந்தார்: அவர்கள் அவரு டைய சத்தத்தி ற்குக் கீ ழ்ப்படி ந்தால், அவர் அவர்களு க்கு மு ன்னாகச் சென்று அவர்களு க்காகப் போராடு வார்; மேலு ம், தேசத்தி ன் கு டி யி ரு ப்பாளர்களை வெளியேற்று வதற்காக கு ளவி களை அனு ப்பு என்று ம். ஜனங்களின் பயம் பொது வாக இன்னு ம் தூ ண்டப்படாதி ரு ந்தது அவர்களின் மு ன்னேற்றத்தை எதி ர்க்க மி கச்சி றி தளவு ஆயத்தமே செய்யப்பட்டி ரு ந்தது . ஆனால் இப்போது கர்த்தர் இஸ்ரவேலை மு ன்செல்லு ம்படி கட்டளையி ட்டபோது , அவர்கள் எச்சரிக்கையு டனு ம்

வல்லமையு டனு ம் இரு ந்த சத்து ரு க்களு க்கு எதி ராக மு ன்னேற வேண்டி யி ரு ந்தது ; மேலு ம், அவர்கள் அணு கு வதைத் தடு க்க ஆயத்தமாகி க் கொண்டி ரு ந்த பெரு ம் எண்ணிக்கையி லான நன்கு பயி ற்சி யு ற்ற படைகளோடு போராட வேண்டி யி ரு ந்தது .”

“ஓக்கும் சீகோனும் எதிராக அவர்களுக்கிருந்த போராட்டத்தில், அவர்களுடைய பிதாக்கள் மிகத் தெளிவாகத் தோல்வியுற்ற அதே சோதனைக்குள் மக்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர். ஆனால் இப்போது அந்தச் சோதனை, தேவன் இஸ்ரவேலை முன்னேறும்படி கட்டளையிட்டிருந்த காலத்தைவிட மிக அதிகக் கடுமையானதாக இருந்தது. கர்த்தருடைய நாமத்தில் செல்லும்படி அவர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டபோது அவர்கள் முன்னேற மறுத்ததிலிருந்து, அவர்களுடைய வழியிலிருந்த இடையூறுகள் மிகவும் பெருகியிருந்தன. இதுவே தேவன் இன்னும் தமது ஜனங்களைச் சோதிக்கும் விதமாகும். அவர்கள் அந்தச் சோதனையைச் சகித்துநிற்கத் தவறினால், அவர் அவர்களை மீண்டும் அதே இடத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்; இரண்டாவது முறை அந்தச் சோதனை இன்னும் நெருக்கமாக வந்து, முந்தையதைக் காட்டிலும் அதிகக் கடுமையானதாக இருக்கும். அவர்கள் அந்தச் சோதனையைத் தாங்கும் வரையில், அல்லது அவர்கள் இன்னும் கலகக்காரர்களாயிருந்தால், தேவன் தமது ஒளியை அவர்களிடமிருந்து விலக்கி, அவர்களை இருளிலே விட்டுவிடும் வரையில், இது தொடரும்.” Patriarchs and Prophets, 436, 437.